

[Handelsministeren.]

ikke, fordi jeg skønnede, at Burmeister & Wain ikke kunde hjælpes ved et Laan paa 3 Mill. Kr. Under Hensyn til det Formaal, til hvilket Laanet søgtes, var det umuligt for mig, da jeg vidste, hvorledes det hele saa ud, at laane 3 Mill. Kr. ud, og jeg tror at turde sige, at hvis vi havde laant dem ud dengang, havde vi aldrig faaet noget af Beløbet tilbage.

Jeg har været meget forsigtig med Anvendelsen af det Beløb, der her er Tale om, men vi har staaet over for Tilfælde, hvor det har været overmaade nyttigt at have dette Beløb til Raadighed; og naar man saa administrerer rimeligt og rigtigt og ikke anvender mere end det, der er Brug for, gør det jo ikke noget, om der staaer 6 i Stedet for 3. I den Henseende takker jeg det ærede Medlem, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, for Udtalelsen om, at Ministeriet havde administreret saaledes, at man kunde være tjent dermed.

Forrige Gang blev der kun stillet et Beløb af 3 Mill. Kr. til Raadighed, og det har jo vist sig overmaade nyttigt, at vi havde dette Beløb til Anvendelse netop paa denne Maade, særlig da vi skulde bygge Kartoffelmelsfabrikkerne. Ellers skulde vi have haft specielle Lovbestemmelser med Hensyn til Ydelse af Kreditter og Laan til disse Fabrikker. Nu har Sagen kunnet ordnes paa den Maade, at vi har ydet Hjælpen til Bygning af Fabrikkerne i Henhold til den gældende Lov om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser. Alle har ogsaa billiget, at det blev gjort og gjort paa den Maade, som sket er. Der er endvidere ydet en betydelig Kredit til et stort industrielt Foretagende, som det vist fra alle Sider erkendes, det var rimeligt at støtte paa denne Maade. Nu kan vi jo senere komme til at staa over for Spørgsmaalet om Ydelse af en lignende Garanti, og saa er det rimeligt, at man har Garanti-bestemmelsen staaende og altsaa kan yde op til det Beløb, der her er foreslaaet. Bli- ver der ikke Brug for det, ja, saa er der jo ikke sket nogen Skade.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds sagde, at Industriraadet havde advaret. Det er mig ikke bekendt, at der skulde have lydt nogen Advarsel fra Industriraadet, og jeg kan heller ikke tænke mig Muligheden af, at Industriraadet skulde være imod det.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg) spurgte, hvorfor der ikke i Lovforslaget var indført en Bestemmelse om, at Landbrugsraadet skulde være med til at vælge Eksportkreditudvalget.

Der staaer i § 18, at Landbrugsministeriet skal udnævne 1 Repræsentant til dette Udvalg. Spørgsmaalet om, hvem der skal udpege dette Medlem, har ikke været rejst over for mig før nu. Saa vidt jeg ved, er det netop en Repræsentant for Landbrugsraadet, der er valgt — jeg er i hvert Fald vidende om, at der er udpeget en Suppleant fra Landbrugsraadet i vedkommende Repræsentants Forfald, saa jeg tror ikke, det har nogen praktisk Betydning. Jeg gaar ud fra som givet, at Landbruget vil blive repræsenteret gennem Landbrugsraadet og ikke ved en ministeriel Embedsmand, hvad det heller ikke hidtil har været.

Jeg skal tilføje, at det er givet, at der ogsaa i Henhold til Bestemmelsen i § 17 kan ydes Eksportkredit, hvor Talen er om Eksport af Landbrugsprodukter. Loven indeholder ikke under nogen Form Bestemmelser, der skulde kunne forhindre Ydelse af Eksportkredit ved Eksport af Landbrugsprodukter.

Jeg tror at kunne indskrænke mig hertil. Jeg haaber, at det til Trods for, at der nu er stillet Forslag om, at Lovforslaget skal henvises til Behandling i et Udvalg, maa kunne lykkes at faa Forslaget færdigbehandlet, saa der ikke bliver en Periode, i hvilken vi mangler Loven, i hvert Fald ikke nogen længere Periode.

Stensballe: Den højtærede Minister var inde paa, at mit Parti havde medvirket til Gennemførelsen af denne Lovgivning. Det har vi ogsaa, vi har selv paabegyndt denne Lovgivning, og jeg har som Handelsminister selv gennemført en tilsvarende Lov. Det, jeg udtalte mig imod, var ogsaa alene den Nyskabelse, der indeholdes i § 4. Som jeg sagde før, er vi imod at skulle være med til at yde den omtalte Driftskredit. Naar den højtærede Minister nu henviser til § 5, hvorfor fortsætter den højtærede Minister saa ikke? thi der staaer jo her videre:

„naar det skønnes, at vedkommende Virksomhed er vanskeligt stillet som Følge af udenlandsk Konkurrence eller andre særlige Forhold“.

Men det er jo slet ikke det, der er Tale om i § 4, der er der i al Almindelighed Tale om at yde Industrien Støtte ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet. Jeg er ikke blevet mildere stemt efter de Udtalelser, der er fremkommet, hverken fra den højtærede Minister eller fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, thi det har ikke rokket en Smule ved det, jeg sagde før, nemlig at Bestemmelsen, i hvert Tilfælde efter Ministerens egen Skrivelse til Folke-